

ביצוק

ב

הלצהיה:

הוצאת פירות שביעית מרשות האדם בזמן שכלו מן השדה, וזאת ע"י איבודם מן העולם או הפקרתם לרבים.

אוצר בית ציון

א

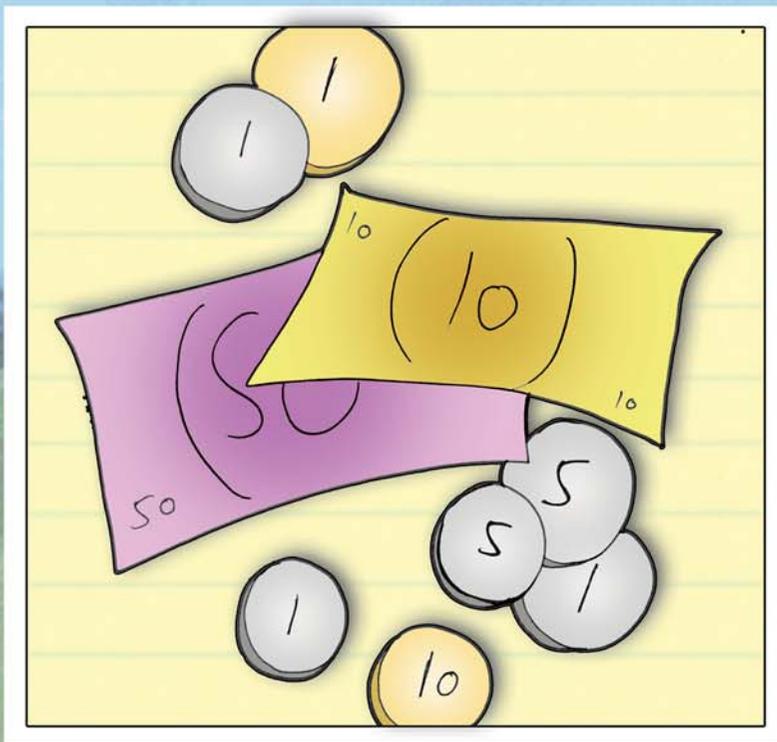
הלצהיה:

בית הדין שוכר פועלים שיאספו את הפירות משדות ההפקר ויביאו אותם למחסן העיר הנקרא "אוצר בית דין". הציבור משלם רק עבור הוצאות בית הדין, ובכך נמנע איסור הסחורה בפירות הקדושים.

ד

צ'אוי שבז'ודיו

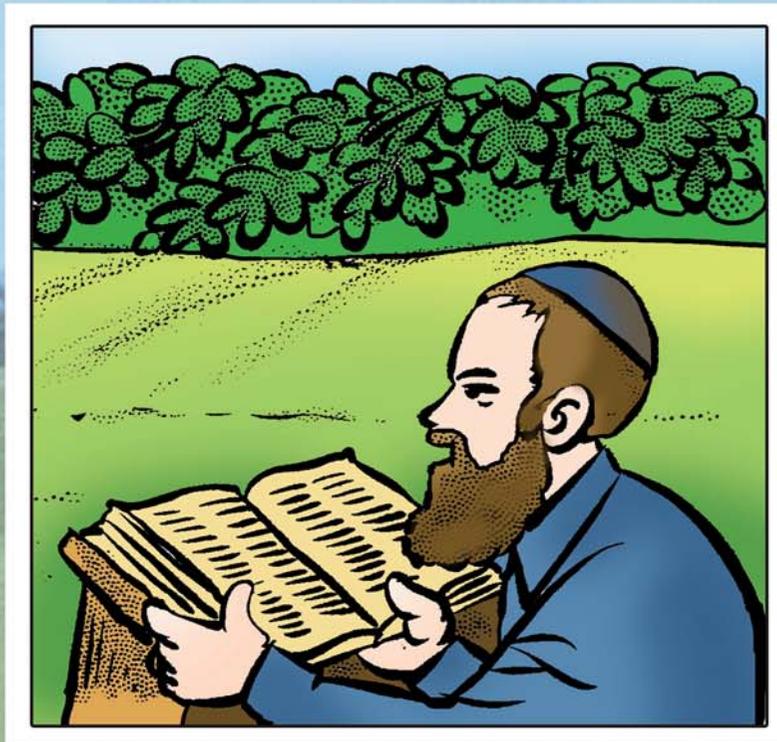
ה'אז'רה:

כסף הניתן בתמורה למכירת פירות וירקות
הקדושים בקדושת שביעית.
הקדושה נתפסת בכסף זה,
ומותר להשתמש בו רק לדברים שבקדושה,
כגון: מאכל ושתיה.

ג

ג'בורי כ'א

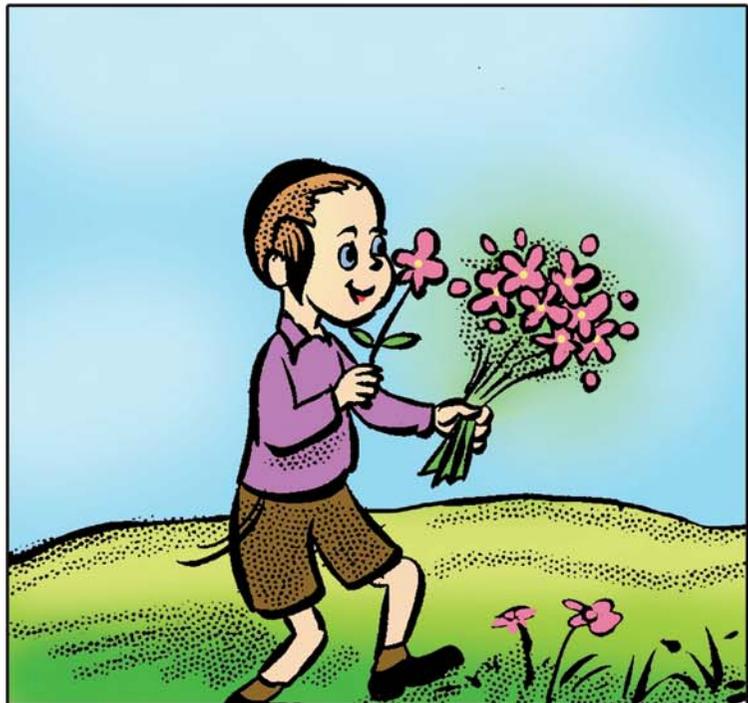
ה'אז'רה:

כנוי לשומרי שביעית
המפקירים שדותיהם ופרותיהם,
ע"ש הפסוק בתהלים:
"גבורי כח עושי דברו".

ורצוץ

ו

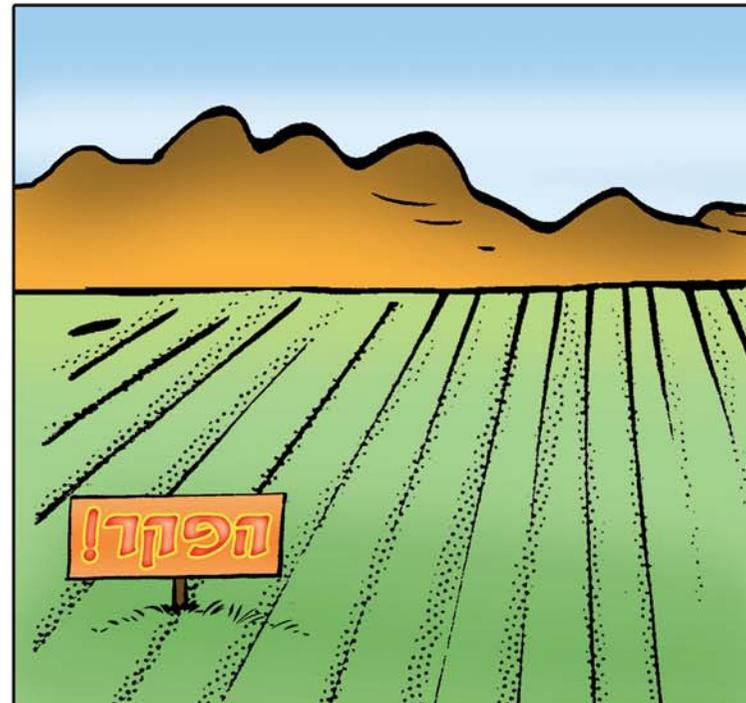
הלצהיה:

פרחי נוי שיש בהם ריח.
על פרחים אלו חלה קדושת שביעית.
ואילו על פרחים שאין בהם ריח, או שאינם
עומדים בעיקר לריח, לא חלה קדושת שביעית,
אך נאסרים משום שמור ונעבד.

הפקי

ה

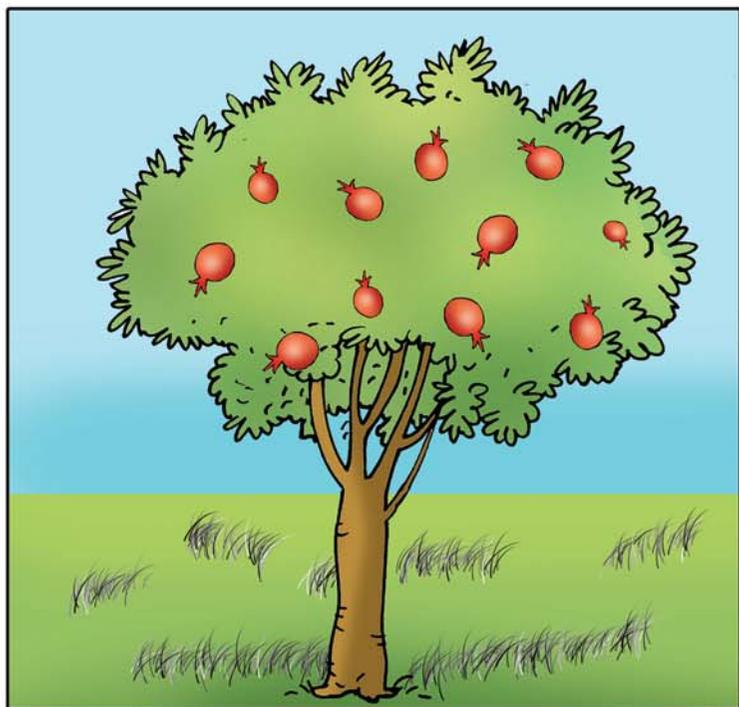
הלצהיה:

מצות עשה בשנת השמיטה
על בעלי השדות והגינות
להפקיר את שדותיהם
ולהשאיר את השערים פתוחים לכל דורש.

ח

חנכה

הזכירה:

שלב בהתפתחות ובשלות פרי האילן
הקובע בו קדושת שביעית.

יש אומרים שהוא שליש בישול בעודו מחובר לעץ
ויש אומרים שהוא שלב בו הפרח נהפך לפרי.

ז

זריזה

הזכירה:

הטמנת זרעים או שתילים של ירק וכדו'
באדמה למטרת צמיחה.

מלאכה זו אסורה בשמיטה מהתורה (-מדאורייתא)
בנוסף למלאכות: זמירה, קצירה ובצירה.
ומי שעבר וזרע, עליו לעקור את שזרע.

וירקו

האזנה:

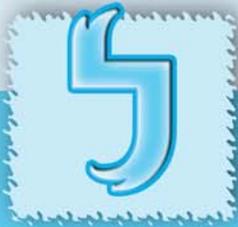
גידולי קרקע.
הזמן הקובע קדושת שביעית בירקות
הוא הלקיטה,
כלומר: אסיפתם מן השדות.

טלמי השמיטה

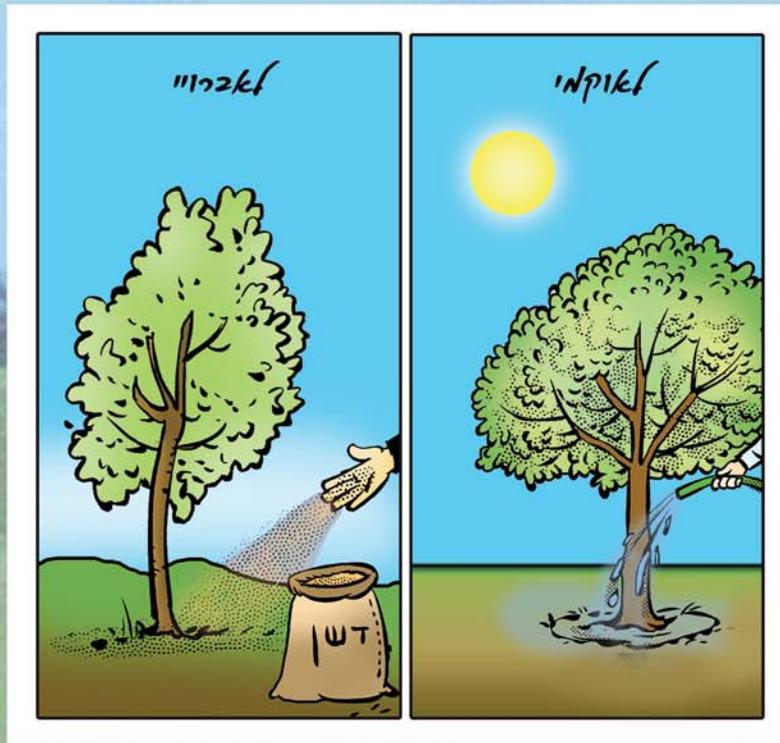

האזנה:

למצות השמיטה טעמים רבים, והעיקרי הוא:
לחזק בליבנו האמונה והבטחון
שה' הוא אדון העולם
והוא הזן והמפרנס.

לאוקמי, לאברוי

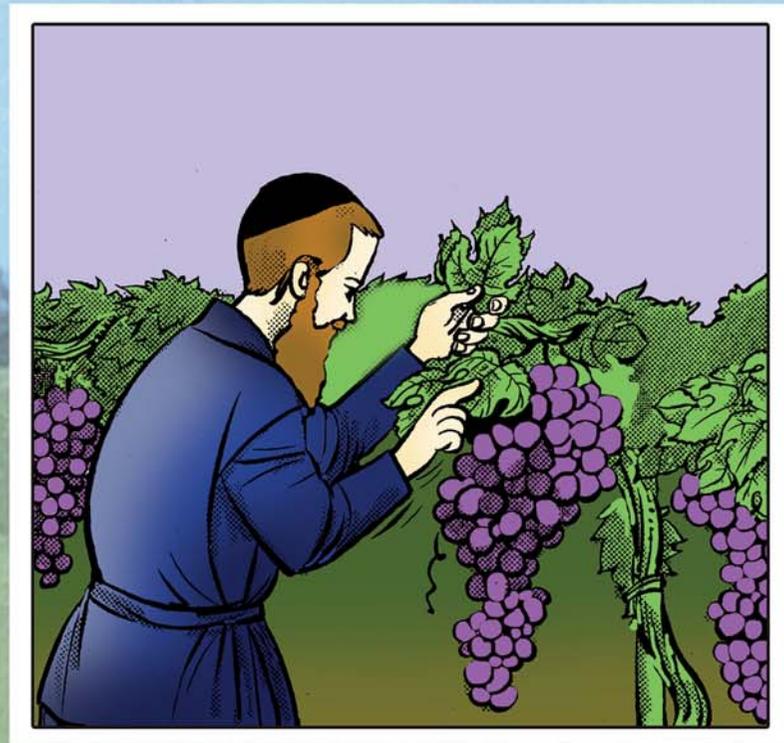

האזנה:

לאוקמי- מלאכות הנעשות אך ורק לקיים ולשמר את הצמחים ולמנוע קלקולם ולא להשבחתם.
לאברוי- מלאכות הנעשות בשדה ובאילן להשבחת ופיתוח הצמחים.

כרם

האזנה:

מקום גידול הגפנים.
אין איסור ספיחין בכרם, מכיון שאין חשש שאדם יזרע בשטח זה, שהרי יאסור את כרמו מדין "כלאי הכרם".

נ

נטיעה

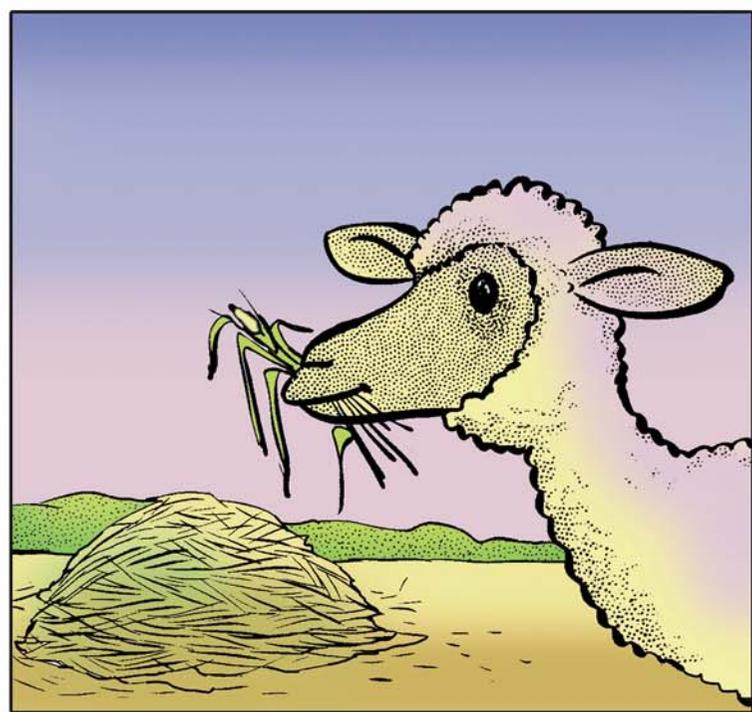
הלצהיה:

שתילת שתיל-עץ רך באדמה כדי שיגדל.
מלאכה זו אסורה בשמיטה ונחלקו הפוסקים
אם אסורה מדאורייתא או מדרבנן.

ס

מאכל בהמה

הלצהיה:

תבן וקש וכל מאכל בהמה שגדלו בשביעית
חלה עליהם קדושת שביעית,
אך יש סוברים שאין בהם איסור ספיחין.

ע

עציץ

הלצורה:

עציץ נקוב-

שיש בתחתיתו או בצדדיו נקב ויונק מהאדמה.

עציץ שאינו נקוב-

שאין בו שום נקב ואינו יונק מן האדמה.

ס

ספיחין

הלצורה:

גידולים חד-שנתיים הגדלים מאליהם
בשנת השמיטה.

חכמינו אסרו לאכול ספיחין
למרות שלא עברו על איסור תורה בגידולם.

צ

צמחי ארץ

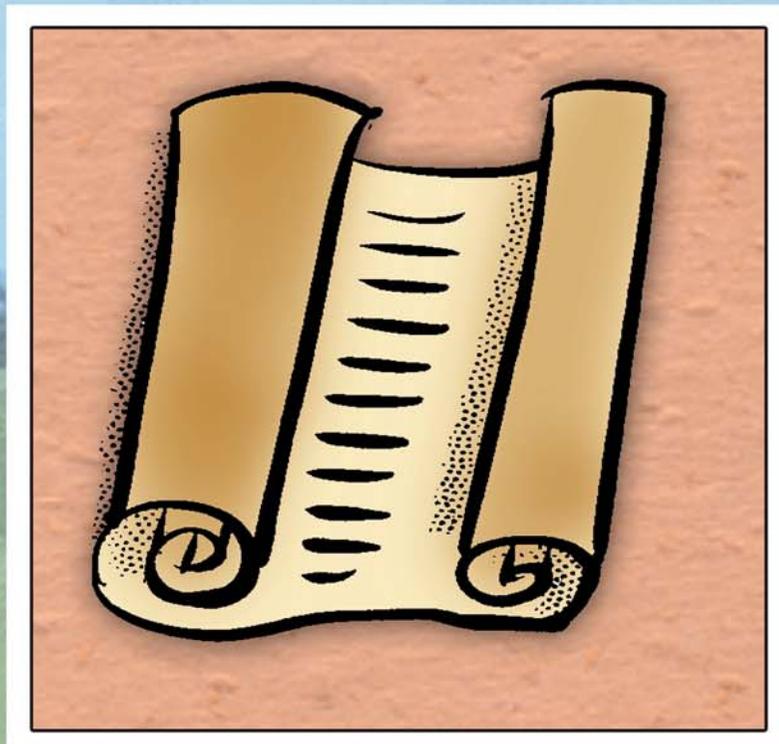
האזהרה:

צמחים המשמשים למרפא.
אם הם בשימוש רק לחולים
לא חלה עליהם קדושת שביעית.

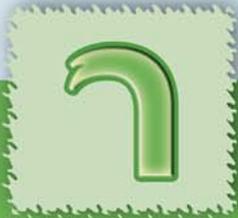
פ

פירוש

האזהרה:

תקנה שהתקין הלל הזקן
שלא יתבטלו חובות
של הלווה למלווה בשנת השמיטה.
תקנה זו הינה גם לעשירים וגם לעניים.

ריסוס

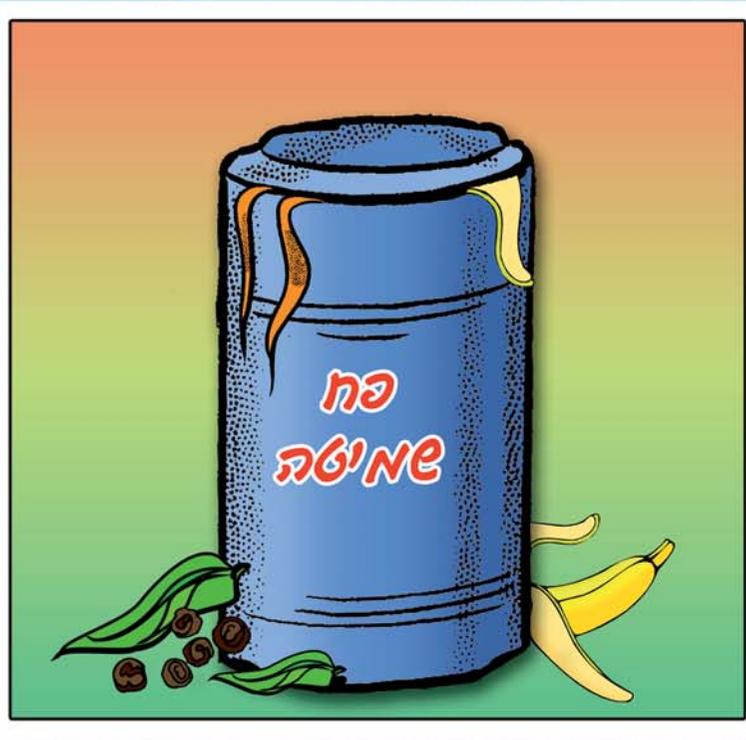

הלצהיה:

הדברת תולעים ומזיקים שונים בשדות.
מלאכה זו אסורה בשמיטה מדרבנן
בנוסף למלאכות: השקייה, סיקול, זיבול, דישון וכדו'
אלא אם כן נעשות לקיום האילן שלא ימות.

קדושה שבזיו

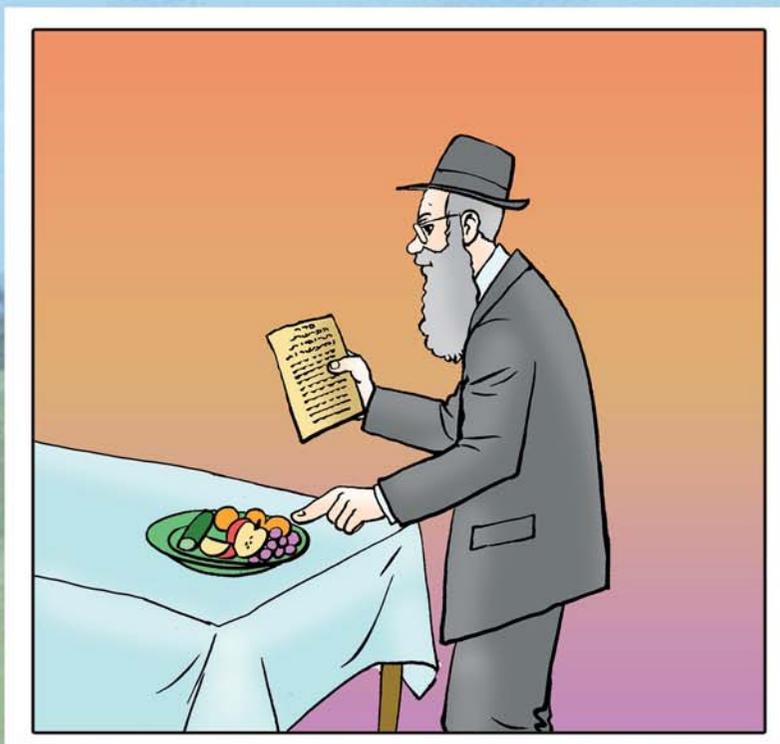
הלצהיה:

קדושה החלה על פירות וירקות
שצמחו בארץ ישראל בשמיטה.
מכח הקדושה אסור לקלקל ולזרוק, לסחור ולהוציא לחו"ל
פירות אלו. ואף את קליפותיהם נוהגים לשמור
ב"פח שמירה" עד שירקבו.

ת

גבולות ואדשקו

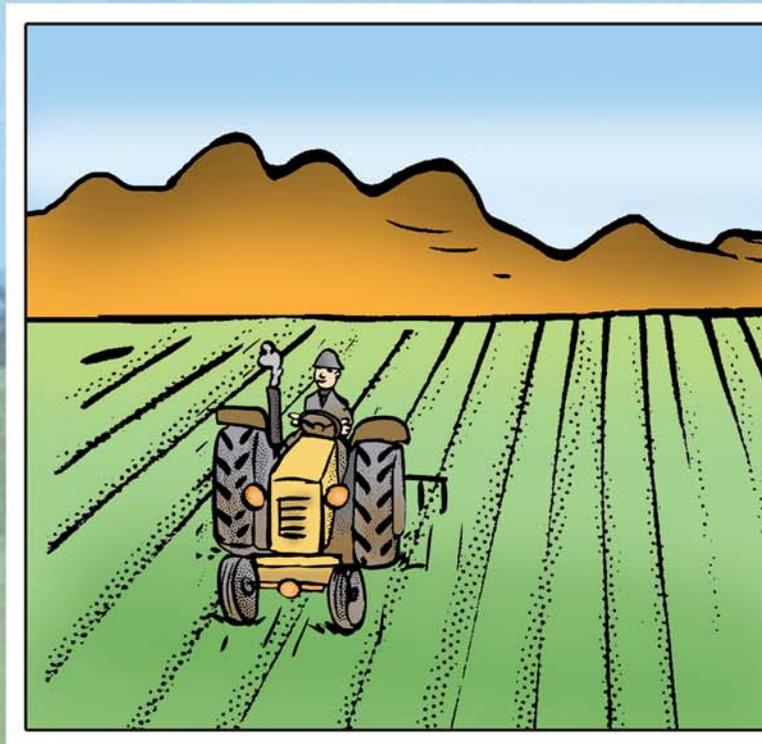
הלצהיה:

פירות וירקות הקדושים בקדושת שביעית,
פטורים מתרומות ומעשרות
משום היותם הפקר.

ש

שאר ונדב

הלצהיה:

פירות וירקות שביעית שלא קיימו בהם מצות הפקר
או שלא נמנעו מלעבדם במלאכות האסורות.
מותר לאכול פירות אלו
אך אסור לקנותם כדי שלא לסייע לעוברי עבירה.

מא' ועד ת' בשמיטה

לאוקלמי, לאברמי	ל	אזכר ביה בין	א
לאכל בהמה	מ	בילד	ב
לטיח	נ	לבויה כח	ג
ספואין	ס	בלוי שביעית	ד
לציף	ע	הפקי	ה
פרוצבול	פ	ורצוק	ו
למחי לרפא	צ	לריח	ז
קצושה שביעית	ק	חנה	ח
ריסוס	ר	למחי השמיטה	ט
למחי ורצב	ש	ורקוח	י
גבולות ולמחי	ת	כח	כ

שמיטה מא' ועד ת'

מילון מושגים לשנת השמיטה

